

GHIMPOIU

NU

*NU STRĂINISMULŪ
ȘI OLIGARCHIA
NICI SULIMANULŪ CORUMPĂTORŪ*

CI

*CI ROMĂNISMULŪ
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNŪ DEMNO POPORŪ*

REDACTIA

Strada Lutherană, 1. Typ. Th. Michalescu

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SĒU 6 L.

Pentru capitală și județe :

Pe unŭ anŭ (100 numere)..... lei 24
Pe șese luni (50 numere)..... lei 12
Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

*In București, abonamentele nu se facŭ
de câtŭ la administrația diarului.*

ADMINISTRAȚIA

Strada Lutherană, 1. Typ. Th. Michalescu

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 25, 50 ȘI 75.

Pentru străinătate :

Pe anŭ (100 numere) fr. 30
Pe șese luni 50 numere) » 15
Linia de anuciuri bani 30

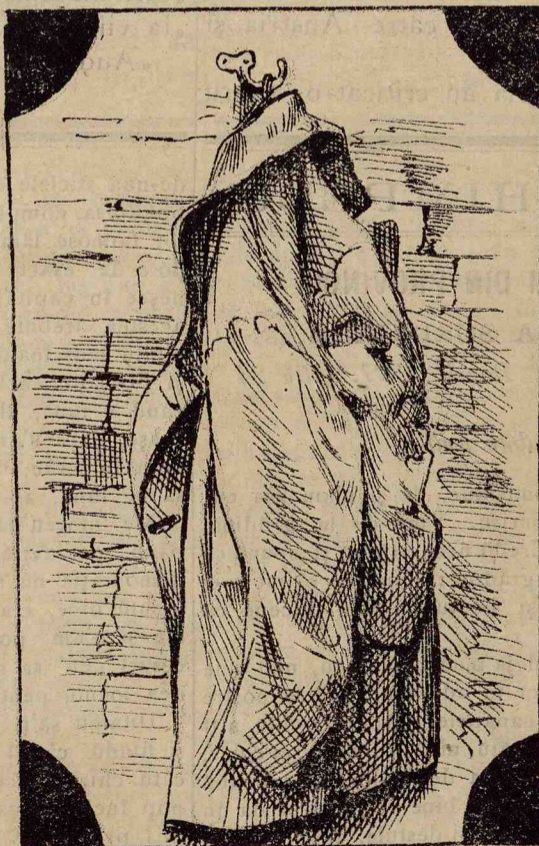
*Din districte, abonamentele se trâmîtu prin
mîl ue postale.*

Diarulŭ apare de douē ori pe sēptēmānă. — Redactore, GHIMPOIU. — Administratore, COCUȚA.

CEȘTIUNEA DILLEI

Foculŭ icŭ, foculŭ colea,
Foculŭ arde Dunărea.
Unde e pompierulŭ ?

Baltonulŭ, atitŭ de căutatŭ, cândŭ
e caldŭ nemțescŭ, își ascunde stăpâ-
nulŭ sēu.
Unde e ?

D'ALE DILEI.

Nici țipetele apelpisite a le baronului, nici exorcismii Pressiunii, Timpitului și Resboului, nici terem-te-temurile bunilor Români: Bauer, Slavici, Vermont și Lusignan, nimic nu putea împiedeca trimiterea la Congresul a lui Chielbeșilă și Bilbiula!

Cum știți, astăzi la 31 Mai anul Măntuirii 1878, Kogălniceanu și Brătianu, întregi, cinstiți, sănătoși, drept îndreptând cuvântul adevărului, se află în Berlin, gata a intra în syndrophia la méssa verde cu sfetnicii crăesci și cu represintanții împărătesci, pe data ce independența țării va fi recunoscută de Congresul!

Catatexitu, adiaphorositu, apelpisitu... de prigonirea sôrței, bietul baron, acum nu mai țipă ci urlă, acum nu mai geme ci muge!

Luafți, de curiositate, Pressiunea și Timpitul, astupați-vă bine nasul și aruncați-vă uă lécă ochii pe dinse-le...

Strânsu unite din noțu, dându-se tutulorū reilorū că n'au fostu desunite dela descalicătore și pēnă la încalicătore, de cându s'au certatū pe strugurī și pēnē când și-au redatū mâna ca să mănânce strugurī, — necopți âncō, — Pressiunea și Timpitul, în amēțelă, în cruda zăpăcēlă în care 'i-a aruncatū desnădejduirea perderii hoituluī, nici că mai scie se invente ceva noțu!

Sermani confrăți! Ce fel? Voi, atât de fecunđi în invențiuni, se nu găsiți, în momente ca acestea de desperare, ceva noțu, ceva sdrobotorū la adresa radicalilor, de cât tot vechiul refrenū, tot vechile delatări către Austria și Russia?

Că pe Austria au criticat-o aspru

și-uă dată radicalii? (Când s'au opusit la închișăirea Convențiunii commerciali, negreșitu!)

Ca pe Russia au combătut-o a outrance și 'i-au sprobitu influența în «România?» (La 1848, când cu protectoratul exclusiv, și la 1878 când umbra se ne amputeze... la Bassarabia!)

Și, credeți voi, sermanī confrăți, că asemenea castraveți se potū trece pe la grădinari de talia lui Beaconsfield, lui Salisbury, lui Bismarck, lui Gortiacoff, lui Andrassy? Că potū avea alt efectū de cât adaosul de stimă peste stima generală atrasă deja de oblăduirea Brătiano-Kogălnicenist, cum și-au atrasū atât alți «revoluționari», atât alți «radicali», persecutați uă dinioră pentru ideile lorū, dēra ajunsī pēnō în cele din urmă la gradul de sfetnicī ai chiar șefilor staturilorū cari 'i-au persecutatū, și tocmai spre ași pune în aplicațiune acelle ideī persecutate?

Aruncați-vē ochii în Austria, în Italia, în Francia; destupați-vē urechile și audiți ce vi se spune de lume!

Dēra vorba scripturei:

Aures habent et non audiunt, oculos habent et non videbuntur!

Adecă, se ne înțellegemū: nu vreți să vedeți, nu vreți să audiți!..

Dēra disperarea ajunse la nebuniă, când, remaniindu-se ablăduirea cu plecare dd-lor Kogălniceanu și Brătianu la Berlin, baronul remase tot cu buzele umflate...

«Cefel? Russetache vornică! Russetache în fruntea administrației! Dēra ce va dice Europa, Asia, Africa, America, Oceania, Fefeieul și Tirkilescii, când vorū audi că Russetache, unū revoluționari, unū socialistū, unū demagogū, unū republicanū, etc, etc, etc, administrēză uă țerră care aspira la viitorū?»

«Audu? Postiți? Ce-ați șisū?»

Ce 'i-dreptū, greū de tot; dēra tot se vor parigorisi, în cas de paraponisēlă, și Europa, și Asia, și Africa, și America, și Oceania, și Fefeieul, și Tirkilescii, când și-or aminti că, comitele Andrassy, spēnduratul în efigiă de către Imperatoarele Austriei, astăzi este marele cancelarū alū chiar Imperatorului Austriei.

Acella care, credemū noi, nu se va parigorisi în veci ci va remănea, — cât va sta Russetache la Vorniciă și Brătianu cu Kogălniceanu la Congresū, — paraponisitu, ponisitu, sitū, este baronul, pentru nenorocirea că nuși va mai putea trimitte neamurile la telegraphe a mai face construcțiuni de linii, sau la prefectura de Teleorman a mai organiza la recrutățiuni celebre din cari se țasă laple și miere, și, în fine pentru că va perde, pentru vecii vecilor, frumoșa ocasiune, d'a deveni, prin retrocedarea Bassarabiei: «Thiersul României!»

Dēra fiind-că anunțiarămū venirea d-lui C. A. Rosetti la cărma țării, felicitându-lu pe d-sa, felicitând și țerra, să terminămū împlinindu-ne și uă datoriă de consciință...

A tout scignour, tout honneur!

Sperămū că d. C. A. Rosetti, ca radicalū, cată se taie în carne viuă, bine înțellesū unde gangrena a pătrunsū...

Sperămū că d. C. A. Rosetti, ca «radicalū» înțellege ca capacitatea și probitatea, se le aibă funcționariī sēi în faptă nu numai pe buze...

Sperămū că, ca «radicalū», chiar amicū sēi personalū, nu se vorū bucura de protecțiunea sa, de nu vorū posede aceste calități reali nu numai nominal...

În aceste speranțe, nu illusiuni, rugămū pe d. C. A. Rosetti:

Primo. — Sē citēscă articolul din România-Liberă de Miercuri relativū la protecțiunea dată de Misirluiul prefectū

FOIȚA GHIMPELUI

SCRISORI DIN PROVINCIA A DUOA SCRISOARE

Buzeu. 1877, Iuliu 24 Noptea

Iubite Amice,

Mē ținū de promisiune, de și n'am așa curiosități mari de scris. Vinū de la grădină: e ora 10 și 1/2. Credū necesariū săși spunū că aici avemū duoă grădini: una de primblare, alta de mănăcare și bētură. Voiū începe cu cea de'ntēiū.

La optū eram deja p'ua bancă saū, mai bine șisū, canapea, căci în adevērū băncele nōstre au forma unorū canapele. Aci e loculū ași spune un mare adevērū, nici în Bucureșci chiar, n'am vēdutu bănci așa de bune. În schimbū însă, Primăria locală a bine-voitu ași da în peticu d-lampelle. De și destule, însă marea-ne grădiniță e ntr'ua completă 'ntunecime; pricina e că nu suntū nici bine făcute, nici bine șterse. Fiindū-că veni vorba de lampelle, nu e rēū săși semnalezū și pe cele de pe strade. Dēcă cine-va nu e dup'aici, din orașū, apoi forțe frumosū s'ar isbi nōptea pe ulițe de tōte zidurile și de tōte ulucele; căci nu e lumină de cât numai în jurulū felinarelorū, și acoșo chiar pe câtū se pōte, de ore-ce 'n totū-

de-una sticlele suntū afumate. Mai adaogă apoi lipsa completă, pe unele locuri, a acestor faimōse lămpi și veș avea uă ideeă câtū se pōte de exactă despre 'ntunecimea ce domneșce în capitala districtului Buzeu. Cu tōte aceste trebuiē să observi că suntemū cu multū mai înaintați de câtū cei din Ramnicū și Focșani, căci la noi s'aprinđu lampelle și când e lună, de ore-ce pe la cele-lalte duoă orașe, dēcă s'arū întēpla vr'ua nōpte furtunosă în care, după calendarū, ar fi trebuitū să fie lună, apoi vai de lume!!!

Mē 'ntorcū la grădină. Suntū singurū stăpânū pe laviță, căci nici potipendada nici democrația nu s'au complectatū încă. Imi ținū loculū bine, c'apoi nu mē mai întălescū cu elū și n'am poftă să mē 'nvērtescū 2 sēi 3 cēsuri pēn' să găsescū pe cine-va care să mi dea loculū pentru vr'ua 5 minute.

Uitamū săși spunū că grădina e forțe mică și fiindū c'aici egalitatea e mai perfectă de câtū chiar în celū mai comunardū orașū, și poși închipui câte rochi rupte și câte înghioldiuri primite. E unū talmeș balmeș de Jobenuri, Gambete, palarii cu zarzavatu și tistimeluri. Intr'ua sēră eram ostenitu de totū și vream să șeđu j sū puținū. Nu zărisemū de câtū nă singurā bancă pe care era numai uă cocōnă, negreșitu din mahala, căci n'o cunosceamū. Ii cerū ospitalitate și mi responde că 'i ocupatū, de și eu îi spusese mē că n'o să mē țintulescū acolo.

Altă sēră ce-va mai curiosū: era unū sca-

unū neocupatū lēngă altele ocupate de mai multe dōmne. Întrebū dēcă este saū nu liberū, și mi se responde că cum întrebū nerecomandatū. Audi vorba! De unde sciamū eū că trebuia să mē presintū cu-ua scrisōre de recomandațiā la d-lorū, pentru ca să bine-voescă a mi responde. — Bre! dēr' ursōice mai suntū și cocōnele-astea! 'mi dīseiu și plecaiu rīdēndū de a d-lorū pretențiune ne mai pomenită.

Astă sēră am fostū de vreme la grădină de mi-am apucatū locū. Ce e dreptū, bunū locū nemerisemū: la drēpta uă claie de cocōne, la stēnga uă clică de politici cari spuneau nescū palavre mai habiturū de câtū cele ce'ți-am scrisū. Ba că coionelulū Wolesley e Jidove, ba că Bismarck a mănecatū nișce flēcuri și s'a necatū, ba că uă găină s'a nșepenitū în Duna-re, și uă mulțime de bazagoni pe cari mē miramū de unde draču le mai scorniaū.

Dēr' n'au hazū boierii: Să vinū la cocōne, să tragū cu urechia spre partea drēptă. Aci e gălagiā mare, mai rēū ca la uă gascānariā. Să nu cum-va cređi că li-era vorba de rochi, capele, etc. Aș! d'asta nu eru nici pomenēlă. Cucōnele, vecinele mele, se întreceau care mai de care să șcie mai multe vorbe ruseșci. Într'adinsū m'nședasemū aci, fiind-că eram în vecinătatea c'ōnei Elena și a elevelorū sēle... N'o cunoșci pe c'ōna Elena! Pēcātū!!! Acestă simandicosă persōnă e care a datū unū buchetu Tarului la gară și s'a nclinatū din naintea lui de era să dea cu nasulū de pământū. La 854 era încă tēnerică; cam de vr'ua

de Brăila, grecoteiului zapciū ce amenința cu peirea scōla din comuna Filii...

Secundo. — Să caute a găsi cauza priciniei pentru care d. Simeon Mihălescu, directorul său, nu a aprobat destituirea certatului de judecată directorului alți prefecturei de Vlașca, după repetitele și continuele cereri adresate de d. C. Caramanliu, unul din prefectii ce facu onore regimului...

Terțio, și cellū din urmă. — Să se defieze ca de Uccidă-lu-tōca de amicii ce'i dicit la tōte: „bine bine,” numai spre a le merge lorū, prin strângere de bani albi pentru țille negre, și prin redicări de castelle din cāvăfilele părintesci:

„Din ce în ce mai... bine!
Piperușu.

CUTIA SCRISORILOR AMOROASE

Respunsuri¹⁾.

Lui Lică, loco:

Am avut drăguță trebă... Căci două Ruși erau la mine, și să'i lasu să plecu d'acasă, știu că n'ar fi ședut bine. Altă dată, te asiecurū, nu se va mai întempla Să mai amă vr'unū Rusū la mine, când tu mă vei aștepta. A tea cu totulū.

Titii.

Lui Năiță, București:

Pré ești, frate, -apinsū pe totū. Ce draou! ești pré netotū. Fii mai rece uă leuță, De vrei să'i mai fiu drăguță; Căci mie nu'mi placū de locū; Ce'i cu inime de focū; Ci iubescū, ca ori și cine, Uă punguță, mult mai bine.

Amica tea.

Lenuta.

Zoei, loco:

Ce să'ți facū, Zoină dragă,

1) A se vedea numărul trecutū

35 ani. Mai multe episoade facū parte din aventurile ei, d'ér n'am de gândū să'i facū biografia. Ținū numai să știu că tōtă experiența ei din vremea-aceia i-a servitū să formeze uă scōlă, și n'are să se plēngă de locū de calfele d' sele. Cređi însă că în 877 e mai bētrānă de câtū în 854? Fugi d'acolo! E mai sprintenă de câtū atunci, căci acum e timpulū când elevele se le trebuil să pună în practică teoriile ce le-au învățatū de la dēnsa, în atăția ani de studiu! E mai sprintenă căci ca mijlocitoare, trebue s'alerge mai multū. Cu tōte acestea puit aū făcutū aripe, potū sbura, se potū hrāni singuri fir'ajutorulū cloșcei, adică a cam venitū timpulū să'și lase ciracele, să nu le mai dea ajutoū și să d'ică precum a dicit bētrānulū Simeon: „Acum liberéză, stā-pāne, pe rōba tea, căci ochil mei vēđurā în-c'ūā datū cutropirea cea rusescă așteptată de 28 de ani!”

Astă-sēră ascultamū cum uă cucōnă de partita rusescă spunea c'a fostū întrebātā d'unū maiorū, care, șcia franțuzeșce: — Madame, ayez la bonté de me dire ce qu'on entend par ces mots: Fugi că vine bărbatu-meū... D'icea că i-a explicatū d'ér pēnă ađi nu putuse afla cine era persōna 'n cestiune, căci, presupunea ea, trebuia să fie ce va: altū-felū nu de geba 'lū gonise d'icēndu'i: — Fugi că vine bărbatu-meū... Se teamea grozavū să nu fiā Mimica, uă prietină-a ei, care e cam meșterā de trasū pe sfōrā atātū pe Ruși, câtū și pe Ghițicā altū ei. D'ér' apropos de musitū Ghițicā! Nu știu

Fētū dulce ca uă fragā!
Deū! nu este vina mea,
Dēcā te-am trădatū... Amorulū
E unū āngerū ce'și ia sborulū.
Sā iubescā și-altū ce-va...

Șci' c'amorulū, dragā, are
Aripe, și prin urmare
Cum voești să'lū țini în locū?
Trebu' d'ér' să rēțācēcā,
Ș'altele să mai iubescā...
Deci alinā'ți alū tēu focū!

Alū tēu ex-amiciū de ānimā:

Bibi.

Copiate 'ntocmai de pe originalū de

Ghimpoiu.

INȚEPĂTURI.

Duminecă sēră fuseitū la serata societăței **Concordia chineză** din Bucureșci. Prin ajutorulū ghionturilorū, strivitū și burdușitū eū însu'mi chiar, abia putiū străbate prin mulțime și s'ajungū în cerculū unde debutau concertanții. Era tocmai să cānte junele *Folino* acompaniatū de către uă domnișōrā din piano și d-lū **I. V.**, unulū din societari, fu rugatū de conșoi să stea lēngā piano, ca nu cum-va domnișōra, emoționāndu-se, să se confusieze. Uitam să vē spunū că scaune nu se gāsiaț, lumea fiind ca sardelele. — D'ér' ce suntū eū „caraghiosū” să stāū în piciorē? respunse d. **I. V.** cu supērare.

Bravooo!... Cu unū cuvēntū subțire, după spusa d-lui **I. V.**, tōte dōmnele, domnișōrele și domnii cari, neavēndū scaune, ședeau în piciorē erau nișce caraghiosī.

Cu tōte acestea noi avisāmū pe d-lū **I. V.** că numai d-lui a fostū unū.... caraghiosū cândū i-a făcutū pe cei-lalți.

Ilfovulū, în numeru-ī de Dominecă, reproduce 'ntocmai rubrica *Revista Diarelor* din *Dorobanțulū*, „uitānd” să spuna de unde-ī reproducā. Ar fi bine

cum își laudā inteleginta jumetate că-a 'nvēțatū așa de lesne ruseșce în catū se'nțelege forte iute cu ofițeril ruși ce 'i are 'n cartirū... Și-o lauda, căci bietulū omū nu șcia că c'ōna Elena încă d'acum căpī-va ani 'ngrijise a'și pregāti școlārișele cu învățarea cātorū va buchi ruseșci de prima necesitate. Bunica prevēđuse de multū nāvālirea muscālēcā și ținea ca nepoțica (Mimica era nepoțica Elenchei) să nu fiā surprinsā că ea 'n 854.

D'ér' să le lāsāmū și p'astea 'n pace, căci credū că și s'o fi uritū.

Pe la 9 și 1/2 eramū obositū privindū cum lumea se 'nvātea în giurulū meū și plecaitū, ca să mai schimbū privelișcea, la grādina cea-laltā d'isa la „Stefanū” din pricinā că hotelulū în curtea cāruiā se aflā a fostū, uā-datā ca nici uā data, a luf jupānū Stefanū brutarulū, și lumea d'aci 'i păstrēdā vecinica memoriā, dreptū recunoscință c'a sāturatū orașulū cu jimblā bunā.

La noi, cam peste totū, e obiceiulū astā d'a se trece toți la nemurire. Chiar Rușii, de vorū mai veni peste 20 de ani, (dar'ar D-deū nici urma să nu li se mai vēđi pe la noi!) totū de cōna Elena vorū întreba când orū sosi în Buzēu, aducēndu'și aminte că le făcea trebū bunā.

Mare parte din protipendadā deja se aflā 'n grādina când intraiū eū. Pe când eram în cea altā grādina, observasem că lumea se cam rārīse: toți veniserā aci. Locuri nu mai erau. Lucru obicnuitū Dominecă! Peste totū haibe și litre de bere! Și boeri și cocōne, clăie peste

ca altā-datā să nu se mai întēmple una ca asta.

Mărăcinoiū

LOGOGRIFU.

Intre flori mă catā ca să mă găsești.
Prin grādini și glastre desū mă întâlnești.
Sese suntū cu tōte literele mele,
Și din cōdā douā dēcā tai, din ele,
Totū flori ca și mine, cu murosū plăcutū,
La vr'ua cuconișā chiar ađi ai vēđutū.

A treia și-a patra cu'ntēia la fine,
Aste trei citite litere din mine,
Ți dā uă lieuōre dulce, bēțurā
Cu care mulți bolnavi facū adesea cu ā.
Er' de mai adaogi și p'adoua 'n cōdā,
Când nu ai nimica mă puni ca doydā.

A duoa, a 'ntēia, a patra și-a treia
Erāși suntū uā plantā, însă de aceia
Ce din altā țērā este importatā,
Ș'ntocmai ca grālū este cātātā
Er' de lepeđi una din acestū cuvēntū
Litera d'a treia o să veđi că suntū
Forte multū iubitā când suntū prefacūtū
Intr'ua bēțurā la mulți pré plăcutā.

A treia, a duoa și-a patra de ieri,
Dai peste unū nume, însă la femei.
Er, din facultate diplomā de vrei,
Sā faci trebuieșce, scrisā cu temei,
Pe cinei, trei și patru cu-a de la sfārsitū
Litere din mine, — florea d'āi gāsitū.

P. D.

(Correspondența).

Explicarea șaradei din numărulū trecutū: **Balaurū** (Bal-aurū.)

ONORATEI DIRECTIUNI POSTALE

De multū timpū tăcemū, cređēndū ca neregularitāțile postale vorū inceta!

D'ér' geaba! nāravulū este tot nāravū și obiceiulū din fire anevoie pōte avea leucire.
Pentru unū exemplarū suspendatū abonatului neplātūtū s'a dresatū procesū verbalū și s'a trimesū repede redacțiunei ca să constate că administrațiunea diarului a pēcātuitū, ne mai trimițēndū diarulū celorlōr cāreotași!

D'ér' pentru pachetulū cu 60 exemplare din No. 11, trimisū corispondentului de la Ploesci, pentru pachetele lipsā de la Buzēu pe fie-care lunā, Caracal și mai alesū pachetele de câte 20 exemplare, ce să trimetū la Craiova și din care nu sa datū nici unū în cursulū lunei Maiū, nu ne spune nimic.

În fața acestorū neregularitāți, ne permitemā a vē ruga d-le directore, ca să bine-voiți a face cerșetari scrupuloșe și a pedepsi pe culpabili, ca să ne despāgubiți pe noi, de pagubile suferite, căci morală publicā cere uā imediatā satisfacere.

ADMINISTRAȚIUNEA

grāmēdā... Ce vrei? Nu e ce-va rușinosū. Berea nu e vinū, e bere. Potū d'ér' să sugā și cucōnele câtū orū poști, căci asta e-uā bēțurā nobilā, ș'apoi e și *la modā*,

Semințele prejite, sau mezeliculū cum li dicitū, aū mare prețū. Mai pe tōte mesele le veđi purcōie, pentru că facū gustū de bēțurā.

Fiind că eratū 10 trecute, pārsiū și grādina asta, luāndū drumulū spre casā cu gândū să mă culcū, d'ér' ecā: m'apucaiū să 'ți scriū și m'a apucatū ora 12. Cam tārđiū pentru uā nopte de vērā! — Ferestrele'mi suntū deschise și fiind că nu ședū tocmai departe de grādina „Stefan” vēntulū mi-aduce din când în când pe aripele lui, sbarnāitulū lăutarilorū de la grādina. E, veđi! Dēcā nu'i audiamū acum, uitam să'ți scriū c'avemū și lăutari cari cāntā'n tōte serile. La cea-laltā grādina avemū musicā numai Juoia și Domineca. Nimicū nu e mai nostimū de câtū musica din Buzēu. Ar trebui ca cine-va s'o audā, ca să'și pōtā face uā ideā esactā despre dēnsa. Bunā, rea însă, cum o fi, am observatū ceva: tōtā lumea pare amorțitā când nu cāntā; d'ér', îndatā ce s'audū primele acorduri, toți se școlā și 'ncepū a'și asvērli piciorēle 'nainte regulatū după tactū, în tocmai ca uā trupā de soldați.

Sfīrșescū: Sā ne vedemū sēnătoși.

Mitu.

— Zorți amice, ca prin instrumentele noastre să ne silimți a repune spaima renegaților.